Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 4ης Μαρτίου 2021*

«Αίτηση αναιρέσεως – Οικονομική και νομισματική ένωση – Τραπεζική ένωση – Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων – Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Διαδικασία εξυγίανσης – Πρόβλεψη καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español SA – Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 – Άρθρο 24 – Εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων – Άρθρο 21 – Απομείωση και μετατροπή κεφαλαιακών μέσων – Κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 – Προσφυγή ακυρώσεως – Μερική ακύρωση – Αδυναμία διαχωρισμού – Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση C-947/19 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2019,

Carmen Liaño Reig, κάτοικος Alcobendas (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον F. López Antón, abogado,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι το:

Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ), εκπροσωπούμενο από τις A. Βαλαβανίδου, S. Branca και J. King, επικουρούμενες από τους B. Meyring και T. Klupsch, Rechtsanwälte, καθώς και από τον F. B. Fernández de Trocóniz Robles, abogado,

καθού πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. Wahl (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, F. Biltgen και J. Passer, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Απόφαση

1 Με την αίτησή της η Carmen Liaño Reig ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Οκτωβρίου 2019, Liaño Reig κατά ΕΣΕ (Τ-557/17, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2019:771), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της με αίτημα, αφενός, την ακύρωση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως SRB/EES/2017/08 του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), της 7ης Ιουνίου 2017, για το καθεστώς εξυγίανσης για την Banco Popular Español, SA (στο εξής: Banco Popular), καθόσον η διάταξη αυτή προβλέπει τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που ταυτοποιούνται με τον International Securities Identification Number (διεθνή αριθμό αναγνώρισης τίτλων, ISIN) XS 0550098569 σε νέες μετοχές της Banco Popular (στο εξής: απόφαση περί εξυγίανσης), καθώς και της προσωρινής αποτίμησης στην οποία προέβη ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμων και της προσωρινής αποτίμησης στην οποία προέβη το ΕΣΕ και, αφετέρου, τη συνακόλουθη με το ως άνω αίτημα ακύρωσης αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι προκλήθηκε λόγω της μετατροπής αυτής.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΕ) 806/2014

2 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, σημεία 30, 40, 44, 47 και 51 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1), ορίζει τα ακόλουθα:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[…]

30. “εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων”: ο μηχανισμός για την εκτέλεση της μεταβίβασης, από την αρχή εξυγίανσης μέσων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ίδρυμα που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης, ή περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης, σε έναν αγοραστή που δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 24·

[…]

40. “ίδια κεφάλαια”: ίδια κεφάλαια όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 118 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1, και διορθωτικά ΕΕ 2013, L 208, σ. 68, και ΕΕ 2013, L 321, σ. 6)]·

[…]

44. “εξουσίες απομείωσης και μετατροπής”: εξουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 21·

[…]

47. “μέσα της Κατηγορίας 2”: κεφαλαιακά μέσα ή δάνεια μειωμένης εξασφάλισης που καλύπτουν τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 63 του κανονισμού [575/2013]·

[…]

51. “σχετικά κεφαλαιακά μέσα: πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1 και μέσα της Κατηγορίας 2».

3 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχεία α′, β′, στ′ και ζ′, του κανονισμού 806/2014 ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Όταν ενεργούν στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 18, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα ώστε να διασφαλίσουν ότι η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

α) οι μέτοχοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν πρώτοι τις ζημίες·

β) οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση επωμίζονται τις ζημίες μετά τους μετόχους, ανάλογα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεών τους σύμφωνα με το άρθρο 17, εκτός αν άλλως ρητώς ορίζει ο παρών κανονισμός·

[…]

στ) οι πιστωτές της ιδίας τάξεως τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό·

ζ) κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα που αναφέρεται στο άρθρο 2 είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας σύμφωνα με τις διασφαλίσεις του άρθρου 29».

4 Το άρθρο 17 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων», προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Κατά την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα επί οντότητος του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού, και με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που εξαιρούνται από το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή ή, αναλόγως, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης αποφασίζουν σχετικά με την άσκηση των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, συμπεριλαμβανομένης οιασδήποτε ενδεχόμενης εφαρμογής του άρθρου 27 παράγραφος 5 του παρόντος κανονισμού, και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ασκούν τις εξουσίες αυτές σύμφωνα με τα άρθρα 47 και 48 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (*ΕΕ 2014, L 173, σ. 190*),] ακολουθώντας αντίστροφη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων όπως προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 108 της εν λόγω οδηγίας.

2. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο Εξυγίανσης την ιεράρχηση των απαιτήσεων έναντι οντοτήτων του άρθρου 2 σύμφωνα με τις εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας την 1η Ιουλίου κάθε έτους ή αμέσως μόλις υπάρξει αλλαγή στην ιεράρχηση αυτή.

Όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, το σχετικό σύστημα εγγύησης καταθέσεων καθίσταται υπόχρεο κατά τους όρους του άρθρου 79.»

5 Κατά το άρθρο 21, παράγραφοι 1, 7, 10 και 11, του ίδιου κανονισμού:

«1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ασκεί την εξουσία απομείωσης και μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων ενεργώντας βάσει της διαδικασίας του άρθρου 18, όσον αφορά τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 2, καθώς και τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω παραγράφων, μόνο εάν εκτιμήσει, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, και αφού λάβει κοινοποίηση σύμφωνα με το [δεύτερο] εδάφιο ή ιδία πρωτοβουλία, ότι πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) έχει διαπιστωθεί, πριν από την ανάληψη οιασδήποτε δράσης εξυγίανσης, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης των άρθρων 16 και 18·

β) η οντότητα δεν θα είναι πλέον βιώσιμη εκτός εάν τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα απομειωθούν ή μετατραπούν σε μετοχές·

γ) στην περίπτωση σχετικών κεφαλαιακών μέσων που έχουν εκδοθεί από θυγατρική και όταν αυτά τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα αναγνωρίζονται προκειμένου να πληρούνται οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε ατομική και σε ενοποιημένη βάση, ο όμιλος δεν θα είναι πλέον βιώσιμος, εκτός εάν ασκηθεί για αυτά τα μέσα η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής·

δ) στην περίπτωση σχετικών κεφαλαιακών μέσων που έχουν εκδοθεί σε επίπεδο μητρικής επιχείρησης από θυγατρική και όταν αυτά τα κεφαλαιακά μέσα αναγνωρίζονται προκειμένου να πληρούνται οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε επίπεδο μητρικής επιχείρησης ή σε ενοποιημένη βάση, ο όμιλος δεν θα είναι πλέον βιώσιμος, εκτός εάν ασκηθεί για αυτά τα μέσα η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής·

ε) η οντότητα ή ο όμιλος έχουν ανάγκη έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, πλην των περιστάσεων που αναφέρονται στο στοιχείο δ) σημείο iii) του άρθρου 18 παράγραφος 4.

Η εκτίμηση των συνθηκών που αναφέρονται στα στοιχεία α), γ) και δ) του πρώτου εδαφίου πραγματοποιείται από την [Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)], ύστερα από διαβούλευση με το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Στην εκτίμηση αυτή είναι δυνατόν να προβεί και το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά την εκτελεστική του σύνοδο.

[…]

7. Εάν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενεργώντας βάσει της διαδικασίας του άρθρου 18, καθορίζει εάν οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων ασκούνται ανεξάρτητα ή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, σε συνδυασμό με δράση εξυγίανσης.

[…]

10. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξασφαλίζει ότι οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ασκούν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής χωρίς καθυστέρηση, βάσει της σειράς προτεραιότητας των απαιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 17, και κατά τρόπο ώστε να παράγονται τα ακόλουθα αποτελέσματα:

α) τα μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 υφίστανται μείωση πρώτα, κατ' αναλογία προς τις ζημίες και στα όρια των δυνατοτήτων τους·

β) η αξία των σχετικών πρόσθετων μέσων Κατηγορίας 1 απομειώνεται ή μετατρέπεται σε μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 ή αμφότερα, στον βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης του άρθρου 14 ή στα όρια των δυνατοτήτων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, όποιο είναι χαμηλότερο·

γ) η αξία των μέσων της κατηγορίας 2 απομειώνεται ή μετατρέπεται σε μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 ή αμφότερα, στον βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης του άρθρου 14 ή στα όρια των δυνατοτήτων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, όποιο είναι χαμηλότερο.

11. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τις οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης και ασκούν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 29.»

6 Το άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 ορίζει τα εξής:

«Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει να εφαρμόσει εργαλείο εξυγίανσης σε οντότητα ή όμιλο του άρθρου 7 παράγραφος 2 ή σε οντότητα ή όμιλο του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι όροι για την εφαρμογή των παραγράφων αυτών, και η εν λόγω δράση εξυγίανσης θα οδηγούσε σε ζημίες οι οποίες θα επιβαρύνουν τους πιστωτές ή σε μετατροπή των απαιτήσεών τους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης παραγγέλλει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης την άσκηση της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 21 αμέσως πριν ή παράλληλα με την εφαρμογή του εργαλείου εξυγίανσης.»

7 Το άρθρο 24 του κανονισμού αυτού ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων συνίσταται στη μεταβίβαση σε αγοραστή ο οποίος δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα, των ακόλουθων στοιχείων:

α) μέσων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ίδρυμα υπό εξυγίανση· ή

β) όλων ή οιωνδήποτε περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση.

2. Όσον αφορά το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, το καθεστώς εξυγίανσης καθορίζει:

α) τα μέσα, τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν από την εθνική αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 1 και παράγραφοι 7 έως 11 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

β) τους εμπορικούς όρους, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων και του κόστους και των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στη διαδικασία εξυγίανσης, βάσει των οποίων η εθνική αρχή εξυγίανσης προβαίνει στη μεταβίβαση σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφοι 2, 3 και 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

γ) κατά πόσο μπορούν να ασκηθούν από την εθνική αρχή εξυγίανσης οι εξουσίες μεταβίβασης περισσότερες της μιας φορές σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφοι 5 και 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

δ) τις ρυθμίσεις για την εμπορία από την εθνική αρχή εξυγίανσης της εν λόγω οντότητας ή των εν λόγω μέσων, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

ε) κατά πόσον η συμμόρφωση της εθνικής αρχής εξυγίανσης με τις απαιτήσεις εμπορίας ενδέχεται να υπονομεύσει τους στόχους της εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων χωρίς να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις εμπορίας δυνάμει της παραγράφου 2 στοιχείο ε) όταν κρίνει ότι η συμμόρφωση προς τις εν λόγω απαιτήσεις ενδέχεται να υπονομεύσει έναν ή περισσοτέρους από τους στόχους της εξυγίανσης και ειδικότερα όταν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) όταν θεωρεί ότι υπάρχει ουσιαστική απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, προερχόμενη ή επιδεινούμενη από την πτώχευση ή πιθανή πτώχευση του ιδρύματος υπό εξυγίανση· και

β) όταν θεωρεί ότι η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις αυτές ενδέχεται να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ως προς την αντιμετώπιση της απειλής αυτής ή την επίτευξη του στόχου της εξυγίανσης που καθορίζεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β).»

Ο κανονισμός 575/2013

8 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, σκέψη 118, του κανονισμού 575/2013 ορίζει την έννοια «ίδια κεφάλαια» ως «το άθροισμα του κεφαλαίου της Κατηγορίας 1 και του κεφαλαίου της Κατηγορίας 2».

9 Κατά το άρθρο 63, στοιχείο ιδ', του κανονισμού αυτού, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης:

«Τα κεφαλαιακά μέσα και τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης είναι αποδεκτά ως μέσα της κατηγορίας 2 εφόσον πληρούνται οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

[…]

ιδ) σε περίπτωση που τα μέσα δεν εκδίδονται άμεσα από ίδρυμα ή σε περίπτωση που τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης δεν λαμβάνονται άμεσα από ίδρυμα, αναλόγως, πρέπει να πληρούνται αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
   i) τα μέσα έχουν εκδοθεί ή τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης έχουν ληφθεί, αναλόγως, μέσω οντότητας, που αποτελεί μέρος της ενοποίησης σύμφωνα με το κεφάλαιο 2 του τίτλου ΙΙ του πρώτου μέρους,
   ii) τα έσοδα διατίθενται άμεσα χωρίς περιορισμό στο ίδρυμα κατά τρόπο ώστε να πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο.»

Το ιστορικό της διαφοράς

10 Το ιστορικό της διαφοράς συνοψίζεται ως ακολούθως στις σκέψεις 1 έως 11 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως:

«1 Η προσφεύγουσα, […] C. Liaño Reig, ήταν κύριος ομολόγου ονομαστικής αξίας 50 000 ευρώ εκδοθέντος από την BPE Financiaciones, SA, προσδιοριζόμενου με τον αριθμό [ISIN] XS 0550098569, πριν από τη θέσπιση καθεστώτος […] εξυγίανσης για την [Banco Popular].

2 Στις 7 Ιουνίου 2017, το [ΕΣΕ] εξέδωσε την απόφαση [εξυγίανσης], βάσει του [κανονισμού 806/2014].

3 Πριν από την έκδοση της αποφάσεως περί εξυγίανσης, πραγματοποιήθηκε αποτίμηση της Banco Popular σύμφωνα με το άρθρο 20 του κανονισμού 806/2014. Η αποτίμηση αυτή περιλαμβάνει δύο εκθέσεις που προσαρτώνται στην απόφαση περί εξυγίανσης. Η πρώτη έκθεση αποτίμησης (στο εξής: αποτίμηση 1), με ημερομηνία 5 Ιουνίου 2017, συντάχθηκε από το ΕΣΕ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014 και είχε ως σκοπό να παράσχει

τα στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να καθοριστεί αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις κινήσεως διαδικασίας εξυγίανσης, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014. Η δεύτερη έκθεση αποτίμησης (στο εξής: αποτίμηση 2), με ημερομηνία 6 Ιουνίου 2017, συντάχθηκε από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα […] κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014. Η αποτίμηση 2 είχε ως σκοπό την εκτίμηση της αξίας του ενεργητικού και του παθητικού της Banco Popular, τη διατύπωση εκτιμήσεως σχετικά με τη μεταχείριση της οποίας θα ετύγχαναν οι μέτοχοι και οι πιστωτές αν είχε κινηθεί η συνήθης διαδικασία αφερεγγυότητας έναντι της Banco Popular, καθώς και την παροχή των στοιχείων βάσει των οποίων θα μπορούσε να ληφθεί απόφαση σχετικά με τις προς μεταβίβαση μετοχές και τίτλους κυριότητας και να παρασχεθεί στο ΕΣΕ η δυνατότητα να καθορίσει το περιεχόμενο των εμπορικών όρων για τους σκοπούς του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων.

4 Με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, το ΕΣΕ αποφάσισε ότι:

"το εργαλείο εξυγίανσης που χρησιμοποιήθηκε για την Banco Popular συνίσταται σε πώληση δραστηριοτήτων βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού 806/2014 μέσω της μεταβιβάσεως των μετοχών σε αγοραστή. Η απομείωση και η μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων θα πραγματοποιηθούν αμέσως πριν από την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων."

5 Το άρθρο 6 της αποφάσεως περί εξυγίανσης αφορά την απομείωση των κεφαλαιακών μέσων και το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων. Στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, το ΕΣΕ ανέφερε ποια μέτρα είχε αποφασίσει κατ' ενάσκηση της εξουσίας απομειώσεως της αξίας που προβλέπεται στο άρθρο 21 του κανονισμού 806/2014.

6 Ως εκ τούτου, με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, το ΕΣΕ αποφάσισε:

α) καταρχάς, να απομειώσει το ονομαστικό ποσό του εταιρικού κεφαλαίου της Banco Popular κατά 2 098 429 046 ευρώ, πράγμα το οποίο θα οδηγήσει σε ακύρωση του 100 % των μετοχών της Banco Popular·

β) στη συνέχεια, να μετατρέψει το σύνολο του κύριου ποσού των πρόσθετων μέσων κατηγορίας 1 που είχε εκδώσει η Banco Popular και που βρίσκονταν σε κυκλοφορία κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης σε νέες μετοχές της Banco Popular, τις "νέες μετοχές Ι"·

γ) στη συνέχεια, να μηδενίσει την ονομαστική αξία των "νέων μετοχών Ι", πράγμα το οποίο θα οδηγήσει στην ακύρωση κατά 100 % των εν λόγω "νέων μετοχών Ι",

δ) τέλος, να μετατρέψει το σύνολο του κύριου ποσού των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που είχε εκδώσει η Banco Popular και που βρίσκονταν σε κυκλοφορία κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης σε νέες μετοχές της Banco Popular, τις "νέες μετοχές ΙΙ". Τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 μετατρέπονται σε "νέες μετοχές ΙΙ".

7) Το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως περί εξυγίανσης προβλέπει ότι τα μέτρα αυτά απομείωσης και μετατροπής στηρίζονται στην αποτίμηση 2, η οποία επιβεβαιώνεται από τα αποτελέσματα μιας διαφανούς και ανοικτής διαδικασίας πωλήσεως διενεργούμενης από την ισπανική αρχή εξυγίανσης, ήτοι το Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, ταμείο για την ομαλή αναδιάρθρωση του τραπεζικού κλάδου).

8) Στο άρθρο 6, παράγραφος 5, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, το ΕΣΕ ανέφερε ότι ασκούσε τις εξουσίες που του παρείχε το άρθρο 24, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, σχετικό με το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, διέταξε δε οι "νέες μετοχές ΙΙ" να μεταφερθούν στην Banco Santander, SA, ελεύθερες κάθε δικαιώματος ή προνομίου τρίτων, ως αντιπαροχή για την καταβολή τιμής αγοράς 1 ευρώ. Διευκρίνισε ότι ο αγοραστής έχει ήδη συμφωνήσει για τη μεταφορά.

9) Στις 7 Ιουνίου 2017, η Επιτροπή […] εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2017/1246, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular [SA] (ΕΕ 2017, L 178, σ. 15).

10) Την ίδια ημέρα, το FROB έλαβε τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της αποφάσεως περί εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού 806/2014. Στο πλαίσιο αυτό, το FROB συναίνεσε στη μεταβίβαση των νέων μετοχών της Banco Popular που προέρχονταν από τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 στην Banco Santander.

11) Στις 28 Σεπτεμβρίου 2018, κατόπιν συγχωνεύσεως με απορρόφηση, η Banco Santander διαδέχθηκε ως καθολικός διάδοχος την Banco Popular.»

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Αυγούστου 2017, η αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή με αίτημα, αφενός, την ακύρωση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, καθόσον η διάταξη αυτή προβλέπει τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που ταυτοποιούνται με τον αριθμό ISIN XS 0550098569 σε νέες μετοχές της Banco Popular, καθώς και της προσωρινής αποτίμησης από τον ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα και της προσωρινής αποτίμησης από το ΕΣΕ και, αφετέρου, τη συνακόλουθη με το ως άνω αίτημα ακύρωσης αποκατάσταση της ζημίας που προβάλλεται ότι υπέστη λόγω της ως άνω μετατροπής.

12 Στις 14 Φεβρουαρίου 2018, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε το ΕΣΕ να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Το ΕΣΕ συμμορφώθηκε εμπροθέσμως.

13 Στις 6 Ιουλίου 2018, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο έθεσε έγγραφες ερωτήσεις στους διαδίκους, σχετικά ιδίως με το έννομο συμφέρον και την ενεργητική νομιμοποίηση της νυν αναιρεσείουσας. Οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις αυτές εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

14 Στις 17 Μαΐου 2019, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο έθεσε έγγραφες ερωτήσεις στους διαδίκους σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής. Τα ερωτήματα αυτά αφορούσαν, ειδικότερα, τη μερική ακύρωση της αποφάσεως περί εξυγιάνσεως και τη δυνατότητα διαχωρισμού ορισμένων διατάξεων της αποφάσεως αυτής. Οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις αυτές εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

15 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, βάσει του άρθρου 129 του Κανονισμού Διαδικασίας του, επί των δημοσίας τάξεως ενστάσεων απαραδέκτου και απέρριψε την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη, χωρίς να αποφανθεί επί των λόγων ακυρώσεως που είχε προβάλει η νυν αναιρεσείουσα.

16 Συναφώς, όσον αφορά, πρώτον, το αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι, κατά τη νομολογία (απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-425/13, EU:C:2015:483, σκέψη 94 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), η μερική ακύρωση πράξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι δυνατή μόνο αν τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση μπορούν να διαχωριστούν από την υπόλοιπη πράξη. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε επίσης ότι δεν ικανοποιείται η ως άνω απαίτηση δυνατότητας διαχωρισμού όταν η μερική ακύρωση μιας πράξεως θα έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της ουσίας της. Ο δε έλεγχος της δυνατότητας διαχωρισμού των προσβαλλόμενων διατάξεων προϋποθέτει την εξέταση του περιεχομένου των διατάξεων αυτών, προκειμένου να μπορεί να εκτιμηθεί αν η ακύρωσή τους θα μετέβαλλε το πνεύμα και την ουσία της προσβαλλομένης αποφάσεως. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο

τόνισε ότι, όταν επιλαμβάνεται αιτήματος μερικής ακυρώσεως μιας αποφάσεως, επιβάλλεται να εξακριβώνει αν μια τέτοια μερική ακύρωση είναι δυνατή. Πράγματι, αν αυτή δεν είναι δυνατή, η προσφυγή θα πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να κηρύξει την ακυρότητα μιας πράξεως στο σύνολό της αν του έχει υποβληθεί μόνον αίτημα μερικής ακυρώσεως, ειδάλλως αποφαίνεται ultra petita.

17 Κατά συνέπεια, προκειμένου να προσδιορίσει αν η διάταξη της αποφάσεως περί εξυγίανσης της οποίας ζητήθηκε η ακύρωση, ήτοι η διάταξη που προβλέπει τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που κατείχε η νυν αναιρεσείουσα, μπορεί να διαχωριστεί από το σύνολο του καθεστώτος εξυγίανσης της Banco Popular, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι οι εκδοθέντες από την BPE Financiaciones τίτλοι που κατείχε η νυν αναιρεσείουσα ήταν κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 της Banco Popular, τα οποία συγκαταλέγονται, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, στα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 της Banco Popular που έπρεπε να απομειωθούν και να μετατραπούν σε «νέες μετοχές ΙΙ». Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι, κατά το άρθρο 6 της αποφάσεως περί εξυγίανσης, το χρησιμοποιηθέν εργαλείο εξυγίανσης, ήτοι η πώληση δραστηριοτήτων, προϋπέθετε, στην περίπτωση της Banco Popular, την προηγούμενη μετατροπή όλων των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που προσδιορίζονταν στην απόφαση περί εξυγίανσης σε «νέες μετοχές ΙΙ». Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ακόμη ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, τα μέτρα αυτά απομείωσης και μετατροπής στηρίζονταν στην αποτίμηση 2, που επιβεβαιωνόταν από τα αποτελέσματα μιας διαφανούς και ανοικτής διαδικασίας πωλήσεως που είχε διενεργήσει το FROB. Δεδομένου όμως ότι η Banco Santander είχε προτείνει να αγοράσει τις μετοχές της Banco Popular έναντι 1 ευρώ, πράγμα το οποίο σήμαινε ιδίως τη μετατροπή κατά 100 % των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 της Banco Popular, η μετατροπή του συνόλου των εργαλείων αυτών ήταν προαπαιτούμενο για την πραγματοποίηση της πωλήσεως στην Banco Santander, η οποία δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί υπό τους ίδιους όρους χωρίς τη μετατροπή ορισμένων κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που βρίσκονταν σε κυκλοφορία κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα λοιπά επιχειρήματα της νυν αναιρεσείουσας όσον αφορά τη δυνατότητα διαχωρισμού της αποφάσεως περί μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 από το σύνολο της αποφάσεως περί εξυγίανσης.

18 Όσον αφορά, δεύτερον, το αίτημα ακυρώσεως των αποτιμήσεων 1 και 2, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, δεδομένου ότι απορρίφθηκε ως απαράδεκτο το αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης, το αίτημα αυτό έπρεπε επίσης να κριθεί απαράδεκτο.

19 Όσον αφορά, τρίτον, το αίτημα αποζημιώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, αφού το αίτημα ακυρώσεως απορρίφθηκε ως απαράδεκτο, το αίτημα αποζημιώσεως έπρεπε επίσης να απορριφθεί, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας της νυν αναιρεσείουσας να ασκήσει ενδεχομένως αργότερα αγωγή αποζημιώσεως.

Τα αιτήματα των διαδίκων

20 Με την αίτηση αναιρέσεως η C. Liaño Reig ζητεί από το Δικαστήριο:

– να δεχθεί την αίτηση αναιρέσεως και να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη όσον αφορά την απόρριψη της προσφυγής που άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθόσον αυτό έκρινε την προσφυγή απαράδεκτη και καταδίκασε την ίδια στα δικαστικά έξοδα, όπως ορίζεται στα σημεία 1 και 3 του διατακτικού της διατάξεως αυτής, και

– να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της διαφοράς που υποβλήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, δεχόμενο όλα τα αιτήματά της που εκτίθενται στο δικόγραφο της προσφυγής εφόσον αυτό κρίνει ότι η εν λόγω διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση ή, διαφορετικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί, επιφυλασσόμενο όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα.

21 Το ΕΣΕ ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

– να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

22 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους. Με τον πρώτο λόγο, που υποδιαιρείται σε οκτώ σκέλη, η αναιρεσείουσα βάλλει κατά της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο του οποίου ζητήθηκε η ακύρωση δεν μπορούσε να διαχωριστεί από τα άλλα στοιχεία του καθεστώτος εξυγίανσης χωρίς τροποποίηση της ουσίας της αποφάσεως αυτής. Με τον δεύτερο λόγο, που υποδιαιρείται σε τρία σκέλη, η αναιρεσείουσα βάλλει κατά της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η μερική ακύρωση της αποφάσεως περί εξυγίανσης ήταν αντίθετη προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των δανειστών της ίδιας τάξεως. Με τον τρίτο λόγο η αναιρεσείουσα βάλλει κατά της κηρύξεως ως απαραδέκτου του αιτήματος ακυρώσεως των αποτιμήσεων 1 και 2. Τέλος, με τον τέταρτο λόγο η αναιρεσείουσα βάλει κατά της κηρύξεως ως απαραδέκτου του αιτήματος αποζημιώσεως.

Επί του πρώτου, του τρίτου, του τετάρτου, του έκτου, του εβδόμου και του ογδόου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

23 Με το πρώτο, το τρίτο, το τέταρτο, το έκτο, το έβδομο και το όγδοο σκέλος του πρώτου λόγου, που πρέπει να εξεταστούν κατά πρώτον από κοινού, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ιδίως, οι σκέψεις 30 και 35, 31 και 32, 40 και 42 αυτής, πάσχουν έλλειψη αιτιολογίας και ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν απάντησε σε ορισμένα από τα επιχειρήματά της.

24 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να προσδιορίσει την ουσία της αποφάσεως περί εξυγίανσης, δεν αιτιολόγησε την παραδοχή ότι η μετατροπή των ομολόγων της BPE Financiaciones σε μετοχές της Banco Popular είχε σημασία για τη μεταβίβαση του συνόλου του εταιρικού κεφαλαίου στην Banco Santander, ούτε εξήγησε τους λόγους για τους οποίους η επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας ήταν «παράλογη». Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε επίσης να διευκρινίσει το αντικειμενικό κριτήριο στο οποίο στήριξε την κρίση του ότι η προσφυγή ήταν απαράδεκτη. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την εκτίμησή του ότι, προκειμένου περί της μεταφοράς στην Banco Santander του συνόλου του εταιρικού κεφαλαίου της Banco Popular, ήταν αναγκαία η μετατροπή όλων των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 ως προαπαιτούμενο για τη χρησιμοποίηση του εργαλείου εξυγίανσης που συνίσταται σε πώληση δραστηριοτήτων. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την απόρριψη διαφόρων επιχειρημάτων της αναιρεσείουσας τα οποία αφορούσαν την έλλειψη εγκυρότητας της αποτίμησης 2 ήταν ανίσχυρη, το ότι δεν ήταν σημαντικό το ποσό των τίτλων που κατείχε σε σχέση με το σύνολο των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular που απομειώθηκαν και μετατράπηκαν, καθώς και την εφαρμογή του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014.

25 Το ΕΣΕ αντικρούει την επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

26 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως που ισχύει για το Γενικό Δικαστήριο επιβάλλει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση η συλλογιστική την οποία ακολούθησε, ώστε να μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους της αποφάσεώς του και να μπορεί το Δικαστήριο να ασκεί τον δικαστικό του έλεγχο (απόφαση της 16ης Ιουλίου 2020, Inclusion Alliance for Europe κατά Επιτροπής, C-378/16 P, EU:C:2020:575, σκέψη 95 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

27 Στη συνέχεια, κατά επίσης πάγια νομολογία του Δικαστηρίου επί αιτήσεων αναιρέσεως, η αιτιολογία αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να συνάγεται εμμέσως, υπό την προϋπόθεση ότι παρέχει στους μεν ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να αντιληφθούν το σκεπτικό στο οποίο στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, στο δε Δικαστήριο επαρκή στοιχεία για να ασκήσει τον αναιρετικό του έλεγχο (απόφαση της 16ης Ιουλίου 2020, Nexans Γαλλία και Nexans κατά Επιτροπής, C-606/18 P, EU:C:2020:571, σκέψη 101 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, η υποχρέωση αιτιολογήσεως δεν επιβάλλει στο Γενικό Δικαστήριο να παραθέτει σκεπτικό το οποίο να ακολουθεί αναλυτικά και έναν προς έναν όλους τους λόγους που προβάλλουν οι διάδικοι (απόφαση της 25ης Ιουνίου 2020, EUSC κατά KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, σκέψη 96 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

28 Τέλος, η υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας στην οποία στηρίζεται η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ή διάταξη [πρβλ. αποφάσεις της 18ης Ιουνίου 2015, Ipatau κατά Συμβουλίου, C-535/14 P, EU:C:2015:407, σκέψη 37, και της 30ής Απριλίου 2019, Ιταλία κατά Συμβουλίου (Αλιευτική ποσόστωση για τον ξιφία της Μεσογείου), C-611/17, EU:C:2019:332, σκέψη 48], έτσι ώστε το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, επί της ουσίας, σε διαφορετικό συμπέρασμα από τον αναιρεσείοντα διάδικο να μη καθιστά, αφεαυτού, ελαττωματική την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως (απόφαση της 20ής Μαΐου 2010, Γκόγκος κατά Επιτροπής, C-583/08 P, EU:C:2010:287, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

29 Όσον αφορά το πρώτο και το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν προσδιόρισε, στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, την ουσία της αποφάσεως περί εξυγίανσης και ότι, επομένως, δεν έλαβε υπόψη τη νομολογία κατά την οποία, προκειμένου να εκτιμηθεί το παραδεκτό αιτήματος μερικής ακυρώσεως πράξεως της Ένωσης, πρέπει να προσδιορίζεται, βάσει αντικειμενικού κριτηρίου, αν μια τέτοια ακύρωση τροποποιεί την ουσία της οικείας πράξεως.

30 Συναφώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, στις σκέψεις 27 έως 36 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε αν υπήρχε δυνατότητα διαχωρισμού του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, την ακύρωση της οποίας είχε ζητήσει η αναιρεσείουσα.

31 Προς τούτο, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε τις διατάξεις της εν λόγω αποφάσεως και συνήγαγε εξ αυτών ότι, αφενός, η απομείωση και η μετατροπή όλων των συμπληρωματικών κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 1 και η μετατροπή όλων των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 ήταν προαπαιτούμενο για τη χρησιμοποίηση του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων και, αφετέρου, η μετατροπή του συνόλου των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 της Banco Popular ήταν προαπαιτούμενο για την πραγματοποίηση της πωλήσεως στην Banco Santander.

32 Ωστόσο, ακόμη και αν το Γενικό Δικαστήριο δεν το ανέφερε ρητώς, από τα ως άνω στοιχεία προκύπτει το περιεχόμενο και η ουσία της αποφάσεως περί εξυγίανσης. Επιπλέον, η εν λόγω ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου δείχνει ότι, ενεργώντας με τον τρόπο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο, σύμφωνα

με τη νομολογία (απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2012, Επιτροπή κατά Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, σκέψη 38), εκτίμησε βάσει αντικειμενικού κριτηρίου, ήτοι με βάση το περιεχόμενο της αποφάσεως περί εξυγίανσης, αν το στοιχείο της αποφάσεως αυτής του οποίου ζητείτο η ακύρωση μπορούσε να διαχωριστεί από το υπόλοιπο μέρος της αποφάσεως αυτής και αν η μερική ακύρωση της ίδιας αποφάσεως θα είχε ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της ουσίας της.

33 Δεύτερον, σημειώνεται ότι με τη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως δίδεται απάντηση στο επιχείρημα της αναιρεσείουσας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 39 της διατάξεως αυτής και δεν εξετάζεται, stricto sensu, αν υπήρχε δυνατότητα διαχωρισμού του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης. Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο εκθέτει, στη σκέψη 40 της εν λόγω διατάξεως, κατά τρόπο σαφή και αναμφίλεκτο, τον λόγο για τον οποίο χαρακτηρίζει «παράλογο» το επιχείρημά της. Ως εκ τούτου, από τη δεύτερη περίοδο της σκέψης αυτής, που αρχίζει, κατά τα λοιπά, με την έκφραση «πράγματι», απορρέει ότι το επιχείρημα αυτό είναι «παράλογο», διότι, αν οι τίτλοι που κατείχε η αναιρεσείουσα δεν είχαν μετατραπεί σε «νέες μετοχές ΙΙ», θα ήταν αδύνατο να θεωρηθεί ότι είχε μεταφερθεί στην Banco Santander το σύνολο του εταιρικού κεφαλαίου της Banco Popular.

34 Επομένως, το πρώτο και το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθούν.

35 Όσον αφορά το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι οι σκέψεις 30 και 35 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως πάσχουν έλλειψη αιτιολογίας σχετικά με την ανάγκη μετατροπής όλων των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 ως προαπαιτούμενο για τη χρησιμοποίηση του εργαλείου εξυγίανσης που συνίσταται σε πώληση δραστηριοτήτων.

36 Συναφώς, υπογραμμίζεται εξαρχής ότι, στη σκέψη 30 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο περιορίστηκε στο να προσδιορίσει την ουσία της αποφάσεως περί εξυγίανσης, υπενθυμίζοντας το περιεχόμενο του άρθρου 6 της αποφάσεως, χωρίς να προβεί σε οποιαδήποτε εκτίμηση της ανάγκης μετατροπής όλων των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 ως προαπαιτούμενο για τη χρησιμοποίηση του εργαλείου εξυγίανσης.

37 Όσον αφορά τη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο εκθέτει σε αυτήν ότι, για τους λόγους που προανέφερε, η μετατροπή του συνόλου των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 της Banco Popular ήταν προαπαιτούμενο για την πραγματοποίηση της πωλήσεως στην Banco Santander, ότι η εν λόγω πώληση δεν θα μπορούσε να γίνει υπό τους ίδιους όρους αν δεν είχαν μετατραπεί ορισμένα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 σε κυκλοφορία κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης και ότι η ακύρωση της μετατροπής ορισμένων από τα εργαλεία αυτά θα ήταν ικανή να τροποποιήσει την ουσία της αποφάσεως περί εξυγίανσης.

38 Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να εξεταστεί η ως άνω σκέψη χωριστά από τις σκέψεις 28 έως 34 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως που προηγούνται αυτής, στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που υπομνήστηκαν στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, εξέθεσε τους λόγους οι οποίοι το οδήγησαν να εκτιμήσει ότι η μετατροπή όλων των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 ήταν προαπαιτούμενο για τη χρησιμοποίηση του εργαλείου εξυγίανσης.

39 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η αναιρεσείουσα, η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου που περιλαμβάνεται στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως είναι αρκούντως αιτιολογημένη.

40 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει επίσης ότι, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον μπορούσε δικαιολογημένα να γίνει δεκτό, κατόπιν διαφόρων επιχειρημάτων που είχε προβάλει η ίδια, ότι αν τα ομόλογα της BPE Financiaciones δεν είχαν μετατραπεί σε μετοχές της Banco Popular, η Banco Santander ούτε θα εμποδιζόταν να καταθέσει προσφορά για την απόκτηση των δραστηριοτήτων της Banco Popular ούτε θα μείωνε την προσφερόμενη τιμή αγοράς, οπότε η μετατροπή των ομολόγων της BPE Financiaciones

σε μετοχές της Banco Popular δεν προϋπέθετε την τροποποίηση των όρων πωλήσεως των μετοχών της Banco Popular στην Banco Santander και η ζητούμενη ακύρωση δεν θα είχε καμία επίπτωση επί της ουσίας της αποφάσεως περί εξυγίανσης.

41 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η αναιρεσείουσα προβάλλει επιχειρήματα τα οποία είχαν προβληθεί όσον αφορά τη νομιμότητα της διατάξεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης. Το ζήτημα όμως της νομιμότητας της αποφάσεως αυτής πρέπει να διακρίνεται από εκείνο του παραδεκτού του αιτήματος μερικής ακυρώσεως της εν λόγω αποφάσεως, οπότε, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο δεν υποχρεούται να εξετάσει τα προβαλλόμενα κατά της νομιμότητάς της επιχειρήματα και να απαντήσει σε αυτά.

42 Επομένως, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως παραλείποντας να εξετάσει επιχειρήματα σχετικά με τη νομιμότητα της αποφάσεως περί εξυγίανσης.

43 Κατά συνέπεια, το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.

44 Όσον αφορά το έκτο και το όγδοο σκέλος του πρώτου λόγου, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη, στις σκέψεις 31 και 32 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, τα επιχειρήματά της σχετικά με την αποτίμηση 2 και ότι επίσης αγνόησε το επιχείρημά της σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 αναφορικά με την τήρηση της προϋποθέσεως περί δυνατότητας διαχωρισμού.

45 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, στις σκέψεις 31 και 32 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο απλώς παρέθεσε τις διατάξεις της αποφάσεως περί εξυγίανσης και, ειδικότερα, το άρθρο 6, παράγραφος 4, αυτής.

46 Καίτοι ενεργώντας με τον τρόπο αυτόν το Γενικό Δικαστήριο αναφέρθηκε στην αποτίμηση 2, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αναιρεσείουσα του προσάπτει ότι, κατά την εκτίμηση του παραδεκτού του αιτήματός της περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης, παρέλειψε να λάβει υπόψη ορισμένα επιχειρήματα που είχε προβάλει με το υπόμνημα απαντήσεως αμφισβητώντας τη νομιμότητα της αποφάσεως αυτής.

47 Όπως όμως προκύπτει από τη σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως κατά πράξεως της Ένωσης, το ζήτημα της νομιμότητας της πράξεως αυτής πρέπει να διακρίνεται από εκείνο του παραδεκτού του αιτήματος μερικής ακυρώσεως της εν λόγω αποφάσεως.

48 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, απαντώντας στην ερώτηση αριθ. 2 που τέθηκε στο πλαίσιο του μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας της 17ης Μαΐου 2019, η αναιρεσείουσα ανέφερε ότι, όπως είχε υποστηρίξει στο σημείο 37 του υπομνήματος απαντήσεως, ακόμη και αν τα εκδοθέντα από την BPE Financiaciones ομόλογα θεωρούνταν ως κεφαλαιακά μέσα που μπορούσαν να ληφθούν υπόψη συναφώς και ακόμη και αν το μέτρο εξυγίανσης μπορούσε να ληφθεί και για τα κεφαλαιακά μέσα μιας θυγατρικής που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 806/2014, ο κανονισμός αυτός απαιτεί, στο άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, για την απομείωση και τη μετατροπή ομολόγων, ο οικείος όμιλος να μην είναι πλέον βιώσιμος, εκτός εάν ασκηθεί η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής για τα εκδιδόμενα από τη θυγατρική μέσα.

49 Είναι ακριβές ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε ρητώς θέση έναντι του ως άνω επιχειρήματος της αναιρεσείουσας.

50 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε κατά τρόπο σαφή και αναμφίλεκτο τους λόγους για τους οποίους έπρεπε να απορριφθεί το επιχείρημα ότι η μη μετατροπή των τίτλων που κατείχε η αναιρεσείουσα δεν θα εμπόδιζε τη μεταβίβαση του συνόλου των μετοχών στην Banco Santander με τους ίδιους όρους.

51 Επιπλέον, στις σκέψεις 43 έως 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε επαρκώς κατά νόμο τους λόγους για τους οποίους ο σεβασμός της αρχής της ισότητας μεταξύ όλων των δανειστών της ίδιας τάξεως και το άρθρο 21 του κανονισμού 806/2014 δεν απέκλειαν τη δυνατότητα να αφορά η απόφαση περί εξυγίανσης κεφαλαιακά μέσα όπως εκείνα που κατείχε η αναιρεσείουσα, δηλαδή κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 της Banco Popular εκδοθέντα από θυγατρική πλήρως ελεγχόμενη από την ίδια.

52 Εξ αυτού συνάγεται ότι, κατά τη νομολογία που υπομνήστηκε στη σκέψη 27 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε σιωπηρώς ότι το επιχείρημα της αναιρεσείουσας σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 δεν αποδείκνυε ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, την ακύρωση της οποίας είχε ζητήσει η αναιρεσείουσα, μπορούσε να διαχωριστεί από την απόφαση αυτή.

53 Κατά τα λοιπά, πρέπει ακόμη να επισημανθεί ότι το ως άνω επιχείρημα, κατά το οποίο δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει ο κανονισμός αυτός για την απομείωση και τη μετατροπή των εν λόγω κεφαλαιακών μέσων, αφορούσε τη νομιμότητα του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης και όχι το ζήτημα της δυνατότητας διαχωρισμού της διατάξεως αυτής. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν απάντησε ρητώς σε αυτό.

54 Επομένως, πρέπει απορριφθούν το έκτο και το όγδοο σκέλος του πρώτου λόγου.

55 Όσον αφορά το έβδομο σκέλος του πρώτου λόγου, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως πάσχει πλάνη περί το δίκαιο λόγω ελλείψεως αιτιολογίας. Το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την απόρριψη του επιχειρήματος της αναιρεσείουσας που μνημονεύεται στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ούτε την ανάγκη μετατροπής όλων των κεφαλαιακών μέσων πριν την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων μέσω της μεταβιβάσεως στην Banco Santander του συνόλου του εταιρικού κεφαλαίου της Banco Popular.

56 Συναφώς, αφενός, καθόσον η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως πάσχει την ίδια έλλειψη αιτιολογίας με τη σκέψη 30 της διατάξεως αυτής, αρκεί να υπομνησθεί ότι, όπως επισήμανε το Δικαστήριο στη σκέψη 36 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο περιορίστηκε, στη σκέψη 30 της εν λόγω διατάξεως, στο να προσδιορίσει την ουσία της αποφάσεως περί εξυγίανσης υπενθυμίζοντας το περιεχόμενο του άρθρου 6 της αποφάσεως περί εξυγίανσης.

57 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι, στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της αναιρεσείουσας, δεχόμενο ότι ήταν αδιάφορο το γεγονός ότι οι τίτλοι που εκείνη κατείχε ήταν μικρής αξίας, καθόσον η άσκηση της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής πριν από τη μεταβίβαση έπρεπε να αφορά το σύνολο των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular.

58 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο αιτιολόγησε την απόρριψη του επιχειρήματος της αναιρεσείουσας. Επιπλέον, αυτή δεν μπορεί να διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την ανάγκη μετατροπής όλων των κεφαλαιακών μέσων πριν από τη χρησιμοποίηση του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων μέσω της μεταβιβάσεως στην Banco Santander του συνόλου του εταιρικού κεφαλαίου της Banco Popular, καθόσον η σχετική αιτιολογία περιλαμβάνεται ρητώς στις σκέψεις 28 έως 35 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

59 Ως εκ τούτου, το έβδομο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

60 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα το πρώτο, το τρίτο, το τέταρτο, το έκτο, το έβδομο και το όγδοο σκέλος του πρώτου λόγου.

Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου και επί του δευτέρου λόγου

Επιχειρήματα των διαδίκων

61 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου και με τον δεύτερο λόγο η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης δεν μπορούσε να διαχωριστεί από την απόφαση.

62 Κατά την αναιρεσείουσα, η σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως είναι πεπλανημένη επειδή το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη στοιχεία σχετικά με το ύψος των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης και τα οποία μετατράπηκαν σε μετοχές της Banco Popular. Επιπλέον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι δεν περιορίστηκε στο να εκθέσει ότι η BPE Financiaciones δεν μπορούσε να υπαχθεί σε καθεστώς εξυγίανσης και ουδέποτε προέβαλε ότι η ως άνω οντότητα τελούσε υπό καθεστώς εξυγίανσης, αλλά υποστήριξε ότι ο κανονισμός 806/2014 και, ειδικότερα, το άρθρο 21 αυτού, σχετικό με την άσκηση της εξουσίας μετατροπής και απομείωσης των κεφαλαιακών μέσων, δεν έχει εφαρμογή έναντι της ιδίας. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 45 και 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, εφαρμόζοντας αδικαιολόγητα στα ομόλογα που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones τη γενική αρχή εξυγίανσης την οποία προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 806/2014, ενώ η εν λόγω οντότητα δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού και ενώ η αρχή αυτή δεν έχει εφαρμογή έναντι της ιδίας. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 44 έως 46 και 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, εφαρμόζοντας εσφαλμένα την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως στα ομόλογα που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones.

63 Το ΕΣΕ αντικρούει την επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

64 Εισαγωγικώς, υπογραμμίζεται ότι η απόφαση περί εξυγίανσης έχει δύο πτυχές. Αφενός, το ΕΣΕ παρέθεσε, στα άρθρα 1 έως 4 της αποφάσεως αυτής, που αποτελούν τον «Τίτλο Ι», τους λόγους για τους οποίους η Banco Popular έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο εξυγίανσης. Αφετέρου, το ΕΣΕ εξέθεσε, στα άρθρα 5 έως 7 της εν λόγω αποφάσεως, που συνθέτουν τον «Τίτλο ΙΙ», το εργαλείο της ως άνω εξυγίανσης. Ειδικότερα, το άρθρο 5 της αποφάσεως περί εξυγίανσης διευκρινίζει το προς εφαρμογή εργαλείο εξυγίανσης, εν προκειμένω το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, το δε άρθρο 6 της αποφάσεως αυτής εκθέτει περαιτέρω ότι, πριν από την πώληση, το ΕΣΕ έκανε χρήση της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular.

65 Όσον αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, την ακύρωση του οποίου ζήτησε η αναιρεσείουσα, το ΕΣΕ επισήμανε, με το άρθρο αυτό, ότι όλα τα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 της Banco Popular έπρεπε να απομειωθούν και να μετατραπούν σε «νέες μετοχές ΙΙ», συνέταξε δε κατάλογο των εργαλείων αυτών ο οποίος περιλάμβανε τα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones και που προσδιορίζονται με τον αριθμό ISIN XS 0550098569.

66 Επομένως, η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποσκοπούσε στην ακύρωση ενός κατ' ιδίαν στοιχείου του καταλόγου των κρίσιμων κεφαλαιακών μέσων που μνημονεύονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης.

67 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η μερική ακύρωση πράξεως της Ένωσης είναι δυνατή μόνον εφόσον τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση μπορούν να διαχωριστούν από την υπόλοιπη πράξη. Το Δικαστήριο έχει κρίνει κατ' επανάληψη ότι η ανωτέρω επιταγή δεν πληρούται όταν η μερική ακύρωση μιας πράξεως θα είχε ως αποτέλεσμα να μεταβληθεί η ουσία της πράξεως αυτής (απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2017, SolarWorld κατά Συμβουλίου, C-204/16 P, EU:C:2017:838, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

68 Επομένως, ο έλεγχος της δυνατότητας διαχωρισμού ορισμένων στοιχείων μιας πράξεως της Ένωσης προϋποθέτει την εξέταση του περιεχομένου τους, προκειμένου να εκτιμηθεί αν η ακύρωση των στοιχείων αυτών θα μετέβαλλε το πνεύμα και την ουσία της εν λόγω πράξεως (απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2017, SolarWorld κατά Συμβουλίου, C-204/16 P, EU:C:2017:838, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

69 Εν προκειμένω, δεν συντρέχουν οι ως άνω προϋποθέσεις.

70 Πράγματι, τα στοιχεία της αποφάσεως περί εξυγίανσης σχετικά με την απομείωση και τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων δεν μπορούν να διαχωριστούν από τα άλλα στοιχεία της αποφάσεως αυτής και, ιδίως, από την επιλογή χρησιμοποιήσεως του εργαλείου εξυγίανσης που συνίσταται σε πώληση δραστηριοτήτων.

71 Η ουσία μιας απόφασης περί εξυγίανσης όπως η επίμαχη εν προκειμένω περιλαμβάνει όχι μόνον την επιλογή του εργαλείου εξυγίανσης, αλλά και την επιλογή συνδυασμού του εργαλείου αυτού με την άσκηση της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων, καθώς και των σχετικών λεπτομερειών εφαρμογής.

72 Επομένως, όπως επισήμανε το Δικαστήριο στις σκέψεις 31 και 32 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο συμπεραίνοντας ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της αποφάσεως περί εξυγίανσης συνδεόταν άρρηκτα με την ουσία της αποφάσεως περί εξυγίανσης και ότι η μερική ακύρωση της αποφάσεως αυτής θα έθιγε την ουσία της εν λόγω αποφάσεως, που προϋποθέτει απομείωση όλων των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 της Banco Popular και τη μετατροπή τους, στη συνέχεια, σε «νέες μετοχές ΙΙ».

73 Ως εκ τούτου, πρώτον, από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο β', του άρθρου 17, του άρθρου 21, παράγραφος 10, στοιχείο γ', και του άρθρου 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 απορρέει ότι, όταν λαμβάνεται έναντι μιας οντότητας μέτρο εξυγίανσης, η απομείωση των κεφαλαιακών μέσων εξαρτάται από το επίπεδο ζημιών της οντότητας αυτής. Επομένως, η πλήρης απομείωση των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 επιβάλλεται αν οι ζημίες ανέρχονται στο επίπεδο αυτό προτεραιότητας των απαιτήσεων.

74 Δεύτερον, το επιλεγέν εν προκειμένω εργαλείο εξυγίανσης, ήτοι το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, προϋποθέτει σύμπτωση μεταξύ προσφοράς εκ μέρους του πωλητή και ζήτησης εκ μέρους του αγοραστή, οπότε η αμφισβήτηση της απομείωσης και της μετατροπής κεφαλαιακού μέσου κατηγορίας 2, όπως εκείνου το οποίο αφορά το αίτημα ακυρώσεως της αναιρεσείουσας, θα είχε κατ' ανάγκη επιπτώσεις για την προτεινόμενη από τη Banco Santander τιμή και, επομένως, για την πώληση δραστηριοτήτων στην οντότητα αυτή, καθώς και για την εφαρμογή του εργαλείου εξυγίανσης.

75 Η ως άνω εκτίμηση δεν κλονίζεται από το επιχείρημα της αναιρεσείουσας κατά το οποίο, στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη επειδή δεν έλαβε υπόψη τα στοιχεία σχετικά με το ύψος των κεφαλαιακών μέσων της κατηγορίας 2 στα οποία παραπέμπει το άρθρο 6, σημείο 1, στοιχείο δ', της αποφάσεως περί εξυγίανσης και τα οποία μετατράπηκαν σε μετοχές της Banco Popular.

76 Πράγματι, αφενός, ο καθορισμός των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο απομείωσης ή μετατροπής πριν από την εφαρμογή του εργαλείου εξυγίανσης προσδιορίζεται, κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο β′, το άρθρο 17 και το άρθρο 21, παράγραφος 10, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, από το επίπεδο ζημιών της οικείας οντότητας καθώς και από τους κανόνες περί προτεραιότητας των απαιτήσεων.

77 Αφετέρου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, όποια και αν είναι η αξία καθενός από τα ως άνω κεφαλαιακά μέσα, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι υπήρξε μετατροπή του συνόλου των μέσων που προσδιορίζονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης, αν απομειωνόταν έστω ένα από τα μέσα αυτά, ακόμη και αν αντιπροσώπευε μη σημαντικό μέρος των εν λόγω μέσων. Πράγματι, όπως ορθώς υπογράμμισε το Γενικό Δικαστήριο, σε μια τέτοια περίπτωση, θα ήταν αδύνατο να θεωρηθεί ότι το σύνολο του εταιρικού κεφαλαίου της Banco Popular μεταβιβάστηκε στην Banco Santander.

78 Πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι, στις σκέψεις 48 και 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως των επιχειρημάτων της καθόσον η αναιρεσείουσα δεν περιορίστηκε στο να προβάλει ότι η BPE Financiaciones δεν μπορούσε να υπαχθεί σε εξυγίανση και ουδέποτε υποστήριξε ότι η εν λόγω οντότητα υπαγόταν σε καθεστώς εξυγίανσης, αλλά υποστήριξε ότι η ως άνω οντότητα, λόγω της δραστηριότητάς της, δεν περιλαμβανόταν μεταξύ των οντοτήτων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/59 και στο άρθρο 2 του κανονισμού 806/2014 στις οποίες έχουν εφαρμογή οι πράξεις αυτές και, ειδικότερα, το άρθρο 21 του εν λόγω κανονισμού.

79 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, απαντώντας στην πρώτη ερώτηση, στοιχείο β′, του μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2019, η αναιρεσείουσα υποστήριξε ότι υπήρχε ουσιώδης αντικειμενική διαφορά μεταξύ των εκδοθέντων από την BPE Financiaciones ομολόγων και των λοιπών κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που μετατράπηκαν σε μετοχές της Banco Popular δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως περί εξυγίανσης. Ειδικότερα, η αναιρεσείουσα εξέθεσε ότι τα ομόλογα αυτά ήταν το μόνο κεφαλαιακό μέσο κατηγορίας 2 που μετατράπηκε σε μετοχές της Banco Popular, εκδοθέν από οντότητα, ήτοι την BPE Financiaciones, που δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο εξυγίανσης.

80 Δεχόμενο, όμως, στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η αναιρεσείουσα είχε υποστηρίξει ότι η μη μετατροπή των τίτλων που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones, τους οποίους κατείχε αναιρεσείουσα, ήταν σύμφωνη με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των δανειστών της ίδιας τάξεως και ότι η αναιρεσείουσα προέβαλε ότι μεταξύ των τίτλων που αυτή κατείχε και των άλλων μετατραπέντων κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 υπήρχε αντικειμενική διαφορά η οποία έγκειται στο γεγονός ότι οι τίτλοι που κατείχε εκείνη δεν είχαν εκδοθεί από την Banco Popular, αλλά από την BPE Financiaciones, και ότι η εν λόγω εκδότρια οντότητα δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις για να υπαχθεί σε εξυγίανση, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση των επιχειρημάτων της αναιρεσείουσας.

81 Όσον αφορά τη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε με αυτήν ότι το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι η μη μετατροπή των τίτλων που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones, τους οποίους κατείχε η αναιρεσείουσα, ήταν σύμφωνη προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των δανειστών της ίδιας τάξεως ήταν απόρροια σύγχυσης. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι, καθόσον η εξουσία μετατροπής και απομείωσης, την οποία προβλέπει το άρθρο 21 του κανονισμού 806/2014, ασκείται ως προς τα κεφαλαιακά μέσα της οντότητας που αποτελεί το αντικείμενο της εξυγίανσης, ήτοι, εν προκειμένω, της Banco Popular, το γεγονός ότι τα μέσα αυτά είχαν εκδοθεί από θυγατρική πλήρως ελεγχόμενη από την Banco Popular δεν σήμαινε ότι η οντότητα που εξέδωσε τα κεφαλαιακά μέσα τελούσε υπό καθεστώς εξυγίανσης και δεν δικαιολογεί τη διαπίστωση περί διαφορετικής καταστάσεως σε σχέση με τα άλλα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 της Banco Popular. Δεχόμενο τα ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως των επιχειρημάτων της αναιρεσείουσας.

82 Το επιχείρημα της αναιρεσείουσας κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 45 και 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, εφαρμόζοντας αδικαιολογήτως στα ομόλογα που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones, η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 806/2014, τη γενική αρχή εξυγίανσης την οποία προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού αυτού, πρέπει επίσης να απορριφθεί.

83 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, στις σκέψεις 45 και 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 806/2014 γενική αρχή που διέπει την εξυγίανση, κατά την οποία οι πιστωτές της ιδίας τάξεως τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης, θα ετίθετο υπό αμφισβήτηση αν ήταν δυνατό να ακυρωθεί μόνον η απόφαση περί εξυγίανσης στον βαθμό που αυτή προβλέπει τη μετατροπή ορισμένων κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι η ως άνω αρχή εμποδίζει επίσης την ακύρωση της μετατροπής ορισμένων κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2.

84 Η εκτίμηση αυτή δεν συνιστά πλάνη περί το δίκαιο.

85 Πράγματι, το άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο 47, του κανονισμού 806/2014 ορίζει ότι, για τους σκοπούς εφαρμογής του κανονισμού αυτού, η έννοια των «μέσων της κατηγορίας 2» περιλαμβάνει τα κεφαλαιακά μέσα ή δάνεια μειωμένης εξασφάλισης που καλύπτουν τους όρους του άρθρου 63 του κανονισμού 575/2013. Κατά τη διάταξη αυτή, τα μέσα που δεν εκδίδονται άμεσα από ίδρυμα ή τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης που δεν λαμβάνονται άμεσα από ίδρυμα μπορούν να γίνονται ωστόσο αποδεκτά ως μέσα κατηγορίας 2, με την επιφύλαξη ότι πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις.

86 Εξ αυτού συνάγεται ότι η εξουσία μετατροπής και απομείωσης που προβλέπεται στο άρθρο 21 του κανονισμού 806/2014 δεν εξαρτάται από την οντότητα που εξέδωσε τα ομόλογα, αλλά από τα χαρακτηριστικά των ομολόγων αυτών.

87 Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα δεν αμφισβήτησε, ούτε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ούτε ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι οι τίτλοι που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones συνιστούν κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 της Banco Popular και δεδομένου ότι δεν προέβαλε καμία αιτίαση κατά της σκέψεως 28 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, δεν αμφισβητεί ότι οι τίτλοι αυτοί συνιστούν κεφαλαιακά μέσα ιδρύματος που αποτελεί αντικείμενο εξυγίανσης.

88 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς επισήμανε ότι, αφενός, βάσει του εφαρμοστέου νομικού πλαισίου μπορούσαν να θεωρηθούν ως κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 οι τίτλοι που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones και, αφετέρου, ότι τέτοια μέσα μπορούσαν υπάγονται στην κατά το άρθρο 21 του κανονισμού 806/2014 εξουσία απομείωσης και μετατροπής και στην αρχή της ισότητας μεταξύ όλων των δανειστών της ίδιας τάξεως, που τίθεται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 806/2014.

89 Τέλος, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της αναιρεσείουσας κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πλάνη ως προς την αιτιολογία, στις σκέψεις 44 έως 46 και 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, εφαρμόζοντας αδικαιολογήτως την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως στα ομόλογα που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones.

90 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι, στις σκέψεις 44 έως 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι κάτοχοι κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 ενός ιδρύματος συνιστούν μια κατηγορία δανειστών που πρέπει να τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης στο πλαίσιο της ασκήσεως από το ΕΣΕ της εξουσίας του απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων. Εντεύθεν συνήγαγε ότι η εν λόγω γενική αρχή της ισότητας στον τομέα της εξυγίανσης θα προσβαλλόταν αν ήταν δυνατό να ακυρωθεί μόνον η απόφαση περί εξυγίανσης στον βαθμό που προβλέπει τη μετατροπή ορισμένων κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 και ότι, κατά συνέπεια, η τήρηση της αρχής της ισότητας μεταξύ όλων των δανειστών της ίδιας τάξεως εμπόδιζε επίσης την ακύρωση της μετατροπής ορισμένων μόνον κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2.

91 Στη σκέψη 51 της διατάξεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εκ μέρους του εκτιμήσεως του ως άνω επιχειρήματος της αναιρεσείουσας, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το επιχείρημα αυτό ήταν απόρροια σύγχυσης. Υπογράμμισε ότι οι εξουσίες μετατροπής και απομείωσης, που προβλέπονται στο άρθρο 21 του κανονισμού 806/2014, ασκούνταν ως προς τα κεφαλαιακά μέσα της αποτελούσας το αντικείμενο εξυγίανσης οντότητας, ήτοι, εν προκειμένω, της Banco Popular. Προσέθεσε ότι το γεγονός ότι τα μέσα αυτά είχαν εκδοθεί από θυγατρική πλήρως ελεγχόμενη από την Banco Popular δεν σήμαινε ότι η εκδούσα τα κεφαλαιακά μέσα οντότητα τελεί υπό καθεστώς εξυγίανσης και δεν δικαιολογούσε κάποια διαφοροποίηση σε σχέση με τα άλλα μέσα κατηγορίας 2 της Banco Popular.

92 Καθόσον η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν απάντησε σε ορισμένα επιχειρήματά της, υπενθυμίζεται ότι, όπως προαναφέρθηκε στις σκέψεις 26 έως 28 και 41 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υποχρεούται να απαντά σε όλα τα επιχειρήματα που προβάλλονται ενώπιόν του και, ειδικότερα, σε εκείνα που αφορούν τη νομιμότητα της διατάξεως της οποίας ζητείται η ακύρωση. Πράγματι, καθόσον η ανάλυση της δυνατότητας διαχωρισμού μιας διατάξεως πραγματοποιείται στο στάδιο της εκτιμήσεως του παραδεκτού της προσφυγής, η εκτίμηση και, ενδεχομένως, η απάντηση στα επιχειρήματα που προβάλλονται όσον αφορά τη νομιμότητα της οικείας πράξεως είναι πρόωρη.

93 Η αναιρεσείουσα περιορίζεται, εξάλλου, στο να προβάλει τέτοια επιχειρήματα και στον ισχυρισμό ότι, δεδομένου ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της αποφάσεως περί εξυγίανσης είναι παράνομο, η διάταξη αυτή μπορεί να διαχωριστεί από το υπόλοιπο μέρος της αποφάσεως αυτής, χωρίς να αποδεικνύει συγκεκριμένα τις διαφορές μεταξύ των κατόχων των ομολόγων που είχε εκδώσει η BPE Financiaciones και των κατόχων άλλων κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 περί των οποίων κάνει λόγο η διάταξη αυτή, που να δικαιολογεί τη διαφορετική μεταχείρισή τους και τη μερική ακύρωση της αποφάσεως περί εξυγίανσης.

94 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου και ο δεύτερος λόγος.

Επί του πέμπτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

95 Με το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 33 και 34 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, στηριζόμενο στη δεσμευτική προσφορά της Banco Santander της 7ης Ιουνίου 2017 παρά το γεγονός ότι το έγγραφο αυτό δεν είχε κατατεθεί στη δικογραφία της υποθέσεως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και προσέβαλε το δικαίωμα άμυνάς της. Προσάπτει επίσης στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας προκειμένου να θεραπεύσει την εν λόγω ανεπάρκεια της δικογραφίας. Τέλος, υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο αυτό και λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που έδωσε το Γενικό Δικαστήριο συναφώς, η ίδια, αν είχε γνώση της ως άνω προσφοράς, θα μπορούσε να αποδείξει, όπως προκύπτει από την υποσημείωση 37 του υπομνήματος ανταπαντήσεως που κατατέθηκε από το ΕΣΕ ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι με την εν λόγω προσφορά η Banco Santander δεν είχε διατυπώσει κανέναν όρο και καμία απαίτηση σχετικά με τα προς μετατροπή κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2.

96 Το ΕΣΕ αντικρούει την επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

97 Πρώτον, καθόσον η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η Banco Santander δεν είχε διατυπώσει κανένα όρο και καμία απαίτηση σχετικά με τα προς μετατροπή κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 και ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε την από 7 Ιουνίου 2017 προσφορά της Banco Santander, η επιχειρηματολογία αυτή είναι απορριπτέα. Πράγματι, όπως η ίδια η αναιρεσείουσα υπογραμμίζει, το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε πρόσβαση στο έγγραφο αυτό.

98 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να κρίνει την ενδεχόμενη ανάγκη συμπληρώσεως των πληροφοριακών στοιχείων που έχει στη διάθεσή του στις υποθέσεις των οποίων επιλαμβάνεται (απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, Erste Group Bank κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P και C-137/07 P, EU:C:2009:576, σκέψη 319 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν ζήτησε από το ΕΣΕ την προσκόμιση της εν λόγω προσφοράς.

99 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αφενός, το Γενικό Δικαστήριο εμμέσως βασίστηκε στη δεσμευτική προσφορά της Banco Santander και ότι, αφετέρου, οι εκτιμήσεις του στηρίζονται σε άλλα έγγραφα τα οποία είχαν κατατεθεί στη δικογραφία της υποθέσεως.

100 Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο όντως μνημονεύει, στις σκέψεις 33 και 34 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, τη δεσμευτική προσφορά της Banco Santander, πλην όμως δεν κάνει μνεία του περιεχομένου της εν λόγω προσφοράς, αλλά αναφέρεται στα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση περί εξυγίανσης σχετικά με την προσφορά αυτή, καθώς και στα στοιχεία που προσκόμισε το ΕΣΕ.

101 Επιπλέον, όπως απορρέει από το διαδικαστικό έγγραφο του FROB της 6ης Ιουνίου 2017, που μνημονεύεται στην απόφαση περί εξυγίανσης καθώς και στις σκέψεις 33 και 34 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το οποίο διαδικαστικό έγγραφο κατατέθηκε στη δικογραφία από την αναιρεσείουσα και περιλαμβάνεται στον διαδικτυακό τόπο του ΕΣΕ, η προσφορά της Banco Santander έπρεπε κατ' ανάγκη να είναι σύμφωνη με όσα εκτίθενται στο διαδικαστικό αυτό έγγραφο. Το ως άνω έγγραφο όμως ανέφερε ότι όλα τα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 που απαριθμούνται στο παράρτημα 2 αυτού, μεταξύ των οποίων εκείνα που κατείχε η αναιρεσείουσα, έπρεπε να μετατραπούν σε μετοχές και, στη συνέχεια, να μεταφερθούν στην Banco Santander.

102 Επομένως, το γεγονός ότι η προσφορά της Banco Santander δεν κατατέθηκε στη δικογραφία δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της αναιρεσείουσας.

103 Επομένως, το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του τρίτου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

104 Με τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο η αναιρεσείουσα αμφισβητεί, αντιστοίχως, το απαράδεκτο του αιτήματος ακυρώσεως των αποτιμήσεων 1 και 2 καθώς και το απαράδεκτο του αιτήματος αποζημιώσεως. Υποστηρίζει ότι η κήρυξη των αιτημάτων αυτών ως απαράδεκτων δικαιολογείται, στις σκέψεις 55 και 66 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, μόνο με το απαράδεκτο του αιτήματος μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης. Κατά συνέπεια, αν αναιρεθεί η απόρριψη του τελευταίου αυτού αιτήματος, το αίτημα ακυρώσεως των αποτιμήσεων 1 και 2 καθώς και το αίτημα αποζημιώσεως θα πρέπει να κριθούν παραδεκτά.

105 Το ΕΣΕ αντικρούει την επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

106 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αναιρεσείουσα δεν προέβαλε κανένα αυτοτελές επιχείρημα προς στήριξη του τρίτου και του τετάρτου λόγου, αλλά περιορίστηκε στο να προβάλει ότι αν ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως γίνουν δεκτοί και αναιρεθεί η απόρριψη από το Γενικό Δικαστήριο του αιτήματος μερικής ακυρώσεως, το αίτημα ακυρώσεως των αποτιμήσεων 1 και 2 καθώς και το αίτημα αποζημιώσεως θα πρέπει να κριθούν παραδεκτά.

107 Δεδομένου ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως απορρίφθηκαν ως αβάσιμοι, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος της αιτήσεως αυτής πρέπει επίσης να απορριφθούν, οπότε η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

108 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

109 Δεδομένου ότι το ΕΣΕ ζήτησε την καταδίκη της αναιρεσείουσας στα δικαστικά έξοδα και αυτή ηττήθηκε, η αναιρεσείουσα πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε το ΕΣΕ.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Carmen Liaño Reig στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)